

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/7/2025
Identifikačné číslo spisu: 1024200055
Dátum vydania rozhodnutia: 22.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štift
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1024200055.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdenej F. Y. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval v Bratislave 22. januára 2026 na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku odvolanie odsúdenej podané proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2025, sp. zn. 3Ntc/6/2024, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku sa rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2025, sp. zn. 3 Ntc/6/2024, zrušuje.

II. Podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa

odmieta uznať a vykonať na území Slovenskej republiky

rozsudok Krajského súdu v Innsbrucku z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g, v spojení s rozsudkom Vrhného krajského súdu v Innsbrucku z 24. novembra 2011, sp. zn. 7 Bs 429/11p, v časti ktorou bola občianka Slovenskej republiky F. Y., rod. U., nar. XX. I. XXXX v I., trvale bytom X. K., T. XXXX/XA, uznaná za vinnú v bode I. z trestného činu ťažkej krádeže za účelom speňaženia vlámaním sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1, § 130 2. veta 1. a 2. prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka a v bode II. z trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 1 1. prípad a ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka s uložením trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a desať mesiacov (na základe rozhodnutia Vrhného krajského súdu v Innsbrucku zo 14. novembra 2024, sp. zn. 7 Bs 282/24i), a to na skutkovom základe, že

spolu s I. Ď. a so samostatne stíhaným C. G. v období od 28. januára 2011 do 31. januára 2011 vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 Trestného zákonníka) na rôznych miestach v okrese V.

v bode I. odcudzili alebo sa pokúsili odcudziť dole uvedeným poškodeným osobám cudzie hnutelné veci v hodnote presahujúcej sumu 3 000 EUR, nie však sumu 50 000 EUR, čiastočne krádežou, prevažne vlámaním do dopravných prostriedkov s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich privlastnením, pričom

konali so zámerom zabezpečiť si opakovaným páchaním krádeží alebo vlámaní stály príjem, konkrétne:

1. dňa 28. januára 2011 okolo 17.15 hod. v R. z osobného motorového vozidla G. Y. peňaženku v hodnote 10 EUR s finančnou hotovosťou vo výške 35 EUR, a to tak že rozbili bočné okno, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 1);
2. dňa 29. januára 2011 medzi 11.50 a 12.45 hod. v O. z osobného motorového vozidla K. B. peňaženku neznámej hodnoty s finančnou hotovosťou vo výške 350 EUR a dioptrické okuliare v hodnote najmenej 260 EUR a K. Y. z toho istého osobného motorového vozidla peňaženku neznámej hodnoty s finančnou hotovosťou vo výške 200 EUR a slnečné okuliare značky Z. v hodnote 100 EUR, a to tak, že násilím otvorili bočné okno, aby sa dostali do Interiéru vozidla (skutok 2);
3. dňa 29. januára 2011 medzi 11.50 a 12.45 hod. v O. z osobného motorového vozidla N. H. tašku a peňaženku neznámej hodnoty s finančnou hotovosťou vo výške 70 EUR a mobilný telefón a slnečné okuliare v celkovej hodnote 120 EUR, a to tak, že násilím otvorili bočné okno, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 3);
4. dňa 29. januára 2011 medzi 11.30 a 16.00 hod. v G. G. N. a G. U. z osobného motorového vozidla G. N. peňaženku v hodnote 100 EUR s finančnou hotovosťou vo výške približne 650 EUR, videokameru a dva mobilné telefóny neznámej hodnoty, čiernu kabelku značky J. v hodnote 150 EUR, a to tak, že násilím otvorili bočné okno, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 4);
5. dňa 29. januára 2011 medzi 10.30 a 13.45 hod. v obci Ō. zo strešného boxu vozidla M. N. 2 páry lyží, každé z nich v hodnotu 700 EUR, t. j. spolu 1 400 EUR, 3 páry topánok na bežky a 2 prilby značiek G., Q., W. a X. v celkovej hodnote cca 784 EUR, ktoré odcudzili z neuzamknutého strešného boxu (skutok 5);
6. dňa 29. januára 2011 medzi 11.00 a 17.30 hod. v K. z osobného motorového vozidla J. I. G. navigačné zariadenie značky K. T. v hodnote 180 EUR, J. G. české koruny v prepočte v hodnote 40 EUR, a to tak, že sa dostali do interiéru vozidla vypáčením zámky dverí (skutok 6);
7. dňa 29. januára 2011 medzi 16.20 a 16.30 hod. v V. z osobného motorového vozidla M. N. 2 bundy, 4 nohavíc, cestovnú tašku, športovú obuv a mobilný telefón značky H. v celkovej hodnote 1 590 EUR, a to tak, že narušili signál diaľkového ovládania, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 7);
8. dňa 30. januára 2011 medzi 13.15 a 16.45 hod. v obci Ō.U. z osobného motorového vozidla H. P. finančnú hotovosť vo výške 180 EUR, a to tak, že sa dostali do interiéru vozidla vypáčením zámky dverí (skutok 8);
9. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. I. H., X. H. a N. H. z osobného motorového vozidla I. H. tašky, oblečenie, mobilné telefóny, peňaženky, ako aj lyže a snoubordy v celkovej hodnote približne 4 317,90 EUR a to tak, že oklamali zámku, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 9);
10. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. X. O., X. G. a G. H. z osobného motorového vozidla X. O. tašky, oblečenie, mobilný telefón, peňaženku a snoubord v celkovej hodnote približne 3 500 EUR, a to tak, že násilím otvorili bočné okno, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 10);
11. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. z osobného motorového vozidla Z. P. finančnú hotovosť v hodnote 91,27 EUR, notebook značky W. U. Pad v hodnote 1 550 EUR, mobilný telefón značky H. v hodnote 480 EUR, navigačné zariadenie značky U. U. v hodnote 570 EUR, dámske náramkové hodinky značky W. v hodnote 1 200 EUR, koženú kabelku v hodnote 100 EUR, ako aj kožené puzdro, kožené rukavice a slnečné okuliare neznámej hodnoty, a to tak, že násilím otvorili bočné okno, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 11);
12. dňa 30. januára 2011 medzi 10.00 a 16.00 hod. v G. z osobného motorového vozidla Q. Z. snoubord značky M. v hodnote 250 EUR a pár carvingových lyží značky D. v hodnote 700 EUR, a to tak, že sa dostali do interiéru vozidla vypáčením zámky dverí (skutok 12);
13. dňa 31. januára 2011 medzi 11.00 a 15.00 hod. v N. S. I. Y. a M. G. z osobného motorového vozidla S. I. Y. pár športových topánok v hodnote 109,99 EUR a mobilný telefón značky T. v hodnote 199 EUR, a to tak, že narušili signál diaľkového ovládania, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 13);
14. dňa 31. januára 2011 medzi 13.00 a 17.00 hod. v N. z osobného motorového vozidla I.-T. J. peňaženku v hodnote 20 EUR s finančnou hotovosťou vo výške 310 EUR, a to tak, že sa do interiéru vozidla dostali manipuláciou so zámkou dverí (skutok 14);
15. dňa 31. januára 2011 medzi 14.15 a 15.15 hod. v N. z osobného motorového vozidla I. S. 2 DVD prehrávače, v celkovej hodnote 150 EUR, a to tak, že narušili signál diaľkového ovládania, aby sa dostali

do interiéru vozidla (skutok 15);

16. dňa 31. januára 2011 medzi 11.00 a 16.00 hod. v C. z osobného motorového vozidla U. Y.H. mobilný telefón značky I. v hodnote 80 EUR a parfum značky R. H. v hodnote 50 EUR, a to tak, že manipulovali so zámkom dverí, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 16);

17. dňa 31. januára 2011 medzi 12.00 a 17.00 hod. v C. R. K., H. K. a G. K. z osobného motorového vozidla R. K. snoubord značky T. v hodnote 350 EUR a pár dámskych čížiem v hodnote 180 EUR, a to tak, že narušili signál diaľkového ovládania, aby sa dostali do interiéru vozidla (skutok 17);

18. dňa 31. januára 2011 medzi 17.30 a 18.00 hod. v V. z osobného motorového vozidla B. G. plochý televízor značky G. v originálnom balení v hodnote 399 EUR, a to tak, že sa do interiéru vozidla dostali manipuláciou so zámkom dverí (skutok 18);

19. dňa 31. januára 2011 medzi 14.00 a 17.30 hod. v N. I. I., a to tak, že sa dostali do interiéru vozidla vypáčením zámky dverí, pričom ide o čin v štádiu pokusu (skutok 19);

20. dňa 30. januára 2011 o 14.05 hod. v V. Z. P. 1 100 EUR, a to výberom celkovej sumy 1 456,16 CHF (= 1 100 EUR) z bankomatovej karty, ktorej odcudzenie je súčasťou skutku 11 (skutok 20 ku skutku 11);

v bode II. od dole uvedených poškodených osôb získali bezhotovostné platobné prostriedky, s ktorými neboli oprávnení nakladať, a to s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich použitím v právnom styku, čím sa dopustili trestných činov za účelom speňaženia, konkrétne:

1. dňa 28. januára 2011 v R. bankomatovú kartu G. Y., ktorú odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 1 (skutok 1);

2. dňa 29. januára 2011 v O. bankomatovú a kreditnú kartu K. B. a Q. B., ako aj bankomatovú kartu K. Y., ktoré odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 2 (skutok 2);

3. dňa 29. januára 2011 v O. bankomatovú kartu N. H. a Z. R., ktorú odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 3 (skutok 3);

4. dňa 29. januára 2011 v G. 4 kreditné karty G. N. a G. U., ktoré odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 4 (skutok 4);

5. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. I. H., X. H. a N. H. z osobného motorového vozidla I. H. 3 kreditné karty, ktoré odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 9 (skutok 9);

6. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. X. O. z jeho osobného motorového vozidla kreditnú kartu a J. kartu banky H. bank, ako aj kartu k sporiacemu účtu od spoločnosti X. G. H., ktoré odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 10 (skutok 10);

7. dňa 30. januára 2011 medzi 10.15 a 14.00 hod. v G. Z. P. z jej osobného motorového vozidla kartu I. od spoločnosti H. a 2 karty I. od spoločností G.. K. Y. a S. H., ktoré odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 11 (skutok 11);

8. dňa 31. januára 2011 v N. bankomatovú kartu I.-T. J., ktorú odcudzili v rámci činu popísaného v bode I. 14 (skutok 14);

pretože vydané osvedčenie je neúplné a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 20. mája 2025, sp. zn. 3Ntc/6/2024, rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa rozsudok Krajského súdu v Innsbrucku z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bola občianka Slovenskej republiky F. Y., rod. U., uznaná za vinnú v bode I. z trestného činu ťažkej krádeže za účelom speňaženia vlámaním sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1, § 130 2. veta 1. a 2. prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka a v bode II. z trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241 e ods. 1 1. prípad a ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka na tam uvedenom skutkovom základe (ktorý je zhodný so skutkovým základom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia) a odsúdená k trestu odňatia slobody

vo výmere jeden rok a desať mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona Slovenskej republiky bola na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom ustanovenej lehote podala odvolanie odsúdená F. Y. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Dopiráka podaním z 15. júla 2025 (č. I. 210 - 215). K včasnosti podania odvolania odvolací súd uvádza, že rozsudok odsúdená prevzala 4. júla 2025 a odvolanie podala elektronickým podaním doručeným na krajský súd 18. júla 2025, ohľadom ktorého bolo krajským súdom dodatočne doplnené do spisu potvrdenie o podpísaní daného podania kvalifikovaným elektronickým podpisom (č. I. 247 - 248). V odvolaní odsúdená navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a zároveň rozhodol o odmietnutí uznania a výkonu predmetného cudzieho rozhodnutia s tým, že odvolanie podáva proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu, ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo. Odsúdená namietla tieto základné skutočnosti:

- je daná existencia dôvodov na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia, a to najmä s poukazom na ustanovenia § 16 ods. 1 písm. e) a písm. j) zákona č. 549/2011 Z. z., ktoré Krajský súd v Bratislave v dôsledku podstatných chýb osvedčenia a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nesprávne vyhodnotil,

- osvedčenie podľa čl. 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 bolo vyhotovené Spolkovým ministerstvom spravodlivosti Rakúska 30. januára 2024, v časti osvedčenia označenej písm. i) ods. 1, ktorá znie „Uvedzte, či sa dotknutá osoba zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ justičný orgán štátu pôvodu označil prvú alternatívu - „Áno, dotknutá osoba sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“, čo je však v príkrom rozpore s realitou, ako aj s obsahom cudzieho rozhodnutia o odvolaní, v ktorom je explicitne uvedené, že odvolacie konanie pred Vyšším Krajským súdom Innsbruck prebehlo bez osobnej prítomnosti odsúdenej, avšak o podanom odvolaní prokuratúry Innsbruck, ako ani o následnom odvolacom konaní odsúdená nemala absolútne žiadnu vedomosť, pričom o týchto skutočnostiach zo strany justičných orgánov Rakúska nebola žiadnym spôsobom upovedomená,

- pojem „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ nemožno vykladať reštriktívne len na konanie pred súdom prvého stupňa (Krajský súd Innsbruck), ale pod tento pojem je potrebné subsumovať aj odvolacie konanie pred Vyšším Krajským súdom Innsbruck, nakoľko konanie pred súdom prvého stupňa a konanie o odvolaní pred odvolacím súdom tvoria jeden prepojený celok, z toho dôvodu osvedčenie trpí podstatnou vadou, keďže zo samotného cudzieho rozhodnutia o odvolaní jednoznačne vyplýva, že na ňom odsúdená prítomná nebola, túto skutočnosť mali justičné orgány štátu pôvodu jednoznačne vyhodnotiť tak, že v predmetnom osvedčení mali označiť niektorú z iných alternatív, pričom s označením iných alternatív je spojená povinnosť preukázať splnenie ďalších podmienok nevyhnutných pre uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, nakoľko osobná účasť dotknutej osoby na konaní, ktoré viedlo k vydaniu cudzieho rozhodnutia, je základným predpokladom pre uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, je bezpredmetné či išlo o zámer alebo jednoduchý omyl justičných orgánov štátu pôvodu pri vyhotovovaní osvedčenia, dôležité však je, že justičné orgány vykonávajúceho štátu boli povinné v zmysle článku 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia overiť si hodnovernosť osvedčenia, je zrejme, že nepravdivá informácia obsiahnutá v osvedčení spôsobila to, že Krajský súd v Bratislave na základe tejto nepravdy nesprávne vyhodnotil neexistenciu dôvodov odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o dôvod podľa § 16 ods. 1 písm. j) zákona č. 549/2011 Z. z.,

- pokiaľ ide o podmienku (ne)premlčania výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z., tak neexistenciu tohto dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia Krajský súd v Bratislave založil na podklade listu Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúska z 28. februára 2025, ktorým reagovalo na výzvu krajského súdu zo 17. decembra 2024, v liste ministerstva sa uvádza, že Krajský súd v Innsbrucku vydal zatykač na osobu odsúdenej v súlade s § 168 ods. 2 Trestného poriadku Rakúska pod sp. zn. 37 HV 83/11g najprv 26. januára 2012, pričom toto pátranie bolo priebežne predĺžované, a to predovšetkým 26. novembra 2014, 7. septembra 2017 a 22. júna 2020, avšak Krajský súd v Innsbrucku mal vedomosť o tom, že odsúdená je štátna príslušníčka Slovenskej republiky, ako aj to, že mala a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, z tohto dôvodu vydanie vnútroštátneho zatykača v Rakúsku v roku 2012 a jeho následné predĺžovanie až do vydania európskeho zatykacieho rozkazu z 13. januára 2023 (po viac ako desiatich rokoch od

právoplatnosti cudzieho rozhodnutia) je potrebné považovať len za čisto formálne úkony bez reálneho obsahu, ktorými justične orgány len simulovali reálny vykonávací postup za účelom umelého prerušovania premľacej doby výkonu cudzieho rozhodnutia a s poukazom na uvedené, ako aj na nález Ústavného súdu SR z 10. mája 2022, sp. zn. IV. ÚS 106/2022, možno považovať výkon cudzieho rozhodnutia za premľaný, a teda dôvod na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z.,

- vzhľadom na značný časový odstup medzi právoplatnosťou cudzieho rozhodnutia a vydaním napadnutého rozsudku (viac ako 12 rokov), ktorým bolo rozhodnuté o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, je výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 10 mesiacov v rozpore s funkciami trestu, zásadami ukladania trestov vyjadrenými v Trestnom zákone, ako aj s elementárnymi princípmi spravodlivosti, skutky, za ktoré bola cudzím rozhodnutím odsúdená, boli spáchané začiatkom roka 2011, v tom čase bola vydatá za p. U., s ktorým mali viacero veriteľov, pričom týmto neusporiadaným spôsobom života sa dostala do problémov, zo strany rakúskych orgánov bola za predmetné skutky zadržaná a následne vzatá do väzby, po vydaní cudzieho rozhodnutia bola prepustená z väzby a ihneď sa vrátila späť do I., kde v tom čase bývala, rozviedla sa, presťahovala sa do H., od roku 2018 pracuje ako realitná maklérka, porodila syna, ktorý trpí zhubným nádorom na mozgu, v dôsledku jeho závažného zdravotného stavu je úplne odkázaný na matkinu každodennú starostlivosť a podporu, v septembri tohto roka nastupuje do 1. ročníka základnej školy, jeho nástup do školy bude vzhľadom na zdravotné a psychické okolnosti náročný a matkina osobná prítomnosť a pomoc sú preňho kľúčové pri zvládaní tejto novej etapy, odsúdená je matkou troch detí, popri synovi má dve dcéry, z ktorých jedna študuje psychológiu na vysokej škole a druhá navštevuje obchodnú akadémiu, spolu žijú v rodinnom dome a zároveň od spáchania skutku uplynulo viac ako 14 rokov, pričom až v tomto konaní sa odsúdená dozvedela o jej odsúdení na nepodmienečný trest, počas tohto dlhého obdobia žila riadnym životom, riadne pracovala, starala sa o rodinu a nikdy sa nevyhýbala právnej zodpovednosti, vzhľadom na vyššie uvedené, výkon cudzieho rozhodnutia po viac ako štrnástich rokoch odporuje základným zásadám ukladania trestov a neplní žiadnu z funkcií trestu, a preto ako taký ho nemožno vykonať.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 10. októbra 2025. Prvýkrát predložený spis 12. augusta 2025, ktorý je rozhodujúci pre určenie zloženia senátu odvolacieho súdu, napadol na rozhodnutie o odvolaní do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák, pričom vec bola predsedom senátu odvolacieho súdu vrátená ako predčasne predložená prípisom z 15. augusta 2025, sp. zn. 5 Urto 5/2025, z dôvodu, že zo spisu nevyplývalo, že by elektronicky podané odvolanie bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, resp. že by podľa zákona bolo potvrdené písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, krajským súdom bolo na základe toho dodatočne doplnené do spisu potvrdenie o podpísaní odvolania kvalifikovaným elektronickým podpisom (č. l. 247 - 248).

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote.

Podľa § 16 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 písm. a), písm. f), písm. g), písm. h), písm. j), písm. l) a odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné aj

o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných na svoje rozhodnutie. Súd môže požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko aj v prípade, ak ide o iný dôvod odmietnutia podľa odseku 1.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd proti rozsudku vydanému krajským súdom na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým bolo podané odvolanie, jednak konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné na základe zistenia, že vydané osvedčenie je neúplné a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na Krajský súd v Bratislave bolo zo Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky listom z 30. januára 2024 doručené osvedčenie z 30. januára 2024 vydané podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej „rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV“), a to ohľadom rozsudku Krajského súdu Innsbruck z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Innsbruck z 24. novembra 2011, sp. zn. 7 Bs 429/11p, právoplatného 24. novembra 2011, týkajúceho sa odsúdenej F. Y. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom spolu s dotknutými rozsudkami. Podľa predložených listín bola v štáte pôvodu F. Y. uznaná za vinnú v bode I. z trestného činu ťažkej krádeže za účelom speňaženia vlámaním sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1, § 130 2. veta 1. a 2. prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode II. z trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 1 1. prípad a ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka a v bode III. z prečinu zatajovania dokladov podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere dva roky.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci skonštatoval, že rozsudok Krajského súdu Innsbruck z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g, možno na území Slovenskej republiky uznať len čiastočne z dôvodu, že skutok v bode III. dotknutého cudzieho rozsudku kvalifikovaný ako trestný čin zatajovania dokladov podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Na podklade žiadosti krajského súdu z 5. apríla 2024 o poskytnutie dodatočných informácií Vrchný krajský súd Innsbruck 14. novembra 2024 vydal rozhodnutie, sp. zn. 7 Bs 282/24i, ktorým pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov upravil tak, že na skutky uvedené v bodoch I. a II. rozsudku Krajského súdu v Innsbrucku z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g, sa vzťahuje trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a desať mesiacov. Následne krajský súd vo veci rozhodol spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na základe odsúdenou namietaných skutočností v odvolaní požiadal listom z 24. novembra 2025 justičný orgán štátu pôvodu o zaslanie stanoviska, resp. dodatočných informácií vrátane prípadnej opravy, resp. doplnenia osvedčenia v lehote do 60 dní od doručenia listu, a to:

- ohľadom rozporu osvedčenia z 30. januára 2024 vydaného Spolkovým ministerstvom spravodlivosti Rakúskej republiky týkajúceho sa rozsudku Krajského súdu Innsbruck z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83/11g, v časti i) bod 1 (F. Y. sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia), zatiaľ

čo z rozsudku Vrchného krajského súdu Innsbruck z 24. novembra 2011, sp. zn. 7 Bs 429/11p, vyplýva, že tento rozhodoval o odvolaní v neprítomnosti F. Y.,
- ohľadom zaslaných dodatočných informácií listom Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 28. februára 2025, č. 2025-0.143.421, k žiadosti Krajského súdu v Bratislave zo 17. decembra 2024, sp. zn. 3Ntc/6/2024, ohľadom posudzovania premlčania výkonu trestu odňatia slobody, kde bolo uvedené, že „Krajský súd v Innsbrucku vydal zatykač na dotknutú osobu v súlade s § 168 ods. 2 Trestného poriadku pod číslom spisu 37Hv 83/11g najprv 26. januára 2012. Toto pátranie bolo potom priebežne predĺžované, a to predovšetkým 26. novembra 2014, 7. septembra 2017 a 22. júna 2020.“ s tým, aby bolo justičným orgánom štátu pôvodu bližšie uvedené, na základe akého rozhodnutia ktorého štátneho orgánu bolo pátranie predĺžované a či ide o úkon charakteru vydania zatykača súdom.

Spolkové ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky listom z 15. decembra 2025 zaslalo odvolaciemu súdu stanovisko, podľa ktorého odsúdená, ako je uvedené v osvedčení, počas súdneho pojednávania, ktoré viedlo k rozsudku Krajského súdu Innsbruck z 22. júna 2011, sp. zn. 37 Hv 83g, bola osobne prítomná. Na druhej strane je pravdou, že na pojednávaní dňa 24. novembra 2011 na Vrchnom krajskom súde Innsbruck, sp. zn. 7 Bs 429/11p, osobne prítomná nebola, avšak bola zastúpená svojím obhajcom a z rozsudku Vrchného krajského súdu Innsbruck vyplýva, že odsúdená sa vyjadrila k odvolaniu prokuratúry Innsbruck. Predĺženia príkazu k zadržaniu (26. november 2014, 7. september 2017 a 22. jún 2020) sa uskutočnili všetky prostredníctvom Krajského súdu Innsbruck.

K tomuto stanovisku Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky sa vyjadrila odsúdená prostredníctvom obhajcu podaním z 21. januára 2026. K tvrdeniu, že sa dňa 24. novembra 2011 osobne nezúčastnila pojednávania na Vrchnom krajskom súde Innsbruck a na predmetnom pojednávaní mala byť zastúpená ustanoveným obhajcom, uviedla, že nielenže nemala vedomosť o termíne pojednávania dňa 24. novembra 2011, ale nemala vedomosť ani len o tom, že nejaké ďalšie konanie prebieha a že nejaké pojednávanie sa plánuje. Tvrdenie, že sa mala vyjadriť k odvolaniu prokuratúry Innsbruck, nie je pravdivé. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu Innsbruck z 22. júna 2011, č. k. 37HV 83/11g-62, z predbežnej väzby bola prepustená 22. júna 2011 o 10:18 hod. v deň vydania rozsudku, ktorým jej bol uložený podmienený trest a hneď po prepustení odcestovala domov do Slovenskej republiky. K odvolaniu prokuratúry Innsbruck sa určite nevyjadrila, nakoľko nemala o prebiehajúcim konaní o odvolaní žiadnu vedomosť a neovláda ani nemecký jazyk, aby bola schopná čokoľvek naformulovať. K odvolaniu sa zrejme v jej mene vyjadril ustanovený obhajca, ktorý sa podľa vyjadrenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúska mal aj zúčastniť pojednávania 24. novembra 2011. V domnienke, že má uložený podmienený trest odňatia slobody, žila odsúdená až do roku 2023, kedy ju na adrese trvalého bydliska zadržali policajti z dôvodu vydania európskeho zatýkacieho rozkazu, k vykonaniu ktorého nakoniec nedošlo. V rámci vyjadrenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúska toto uznalo, že sa pojednávania 24. novembra 2011 osobne nezúčastnila, preto je osvedčenie vyplnené nesprávne a uvedený nedostatok nie je možné dodatočne konvalidovať a štát pôvodu mal v osvedčení v časti označenej písm. i) bod 1 označiť ako správnu druhú alternatívu a následne určiť, či ide o jeden z prípadov uvedených v bode 3 a podľa bodu 4 uviesť informácie ako bola splnená príslušná podmienka. K vydaniu príkazu na zadržanie Krajským súdom Innsbruck odsúdená uviedla, že priamo z jeho rozsudku je zřejmé, že súd mal vedomosť o tom, že odsúdená je občiankou G. republiky, že je zamestnaná na G., má dve maloleté deti, mal informáciu o jej trvalom pobyte, avšak napriek tomu vydal príkaz na zadržanie na území M. a ten nelogicky umelo predĺžoval 11 rokov do roku 2023, kedy vydal európsky zatýkací rozkaz a tento postup súdu nie je možné vnímať inak ako simulujúci reálny vykonávací postup, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že po vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu v roku 2023 bola odsúdená zadržaná do cca dvoch mesiacov od jeho vydania.

Najvyšší súd po posúdení uvedených skutočností dospel záveru, že krajský súd pochybil, keď opomenul obligatórne vzhľadnúť rozpor údajov deklarovaných v osvedčení ohľadom osobnej účasti odsúdenéj v konaní oproti údajom uvedeným v samotnom rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Innsbrucku, keď justičný orgán štátu pôvodu v časti i) 1. osvedčenia označil prvý bod „Áno, dotknutá osoba sa zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.“, pričom z daného rozhodnutia odvolacieho súdu (Vrchný krajský súd v Innsbrucku) výslovne vyplýva (prvá strana), že rozhodoval v neprítomnosti

odsúdenej. Krajský súd mal takto zistený rozpor odstraňovať vyžiadaním stanoviska spolu so zaslaním dodatočných informácií, resp. žiadať doplnenie osvedčenia od justičného orgánu štátu pôvodu, keďže išlo o dôvod na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2009 Z. z., resp. potencionálny dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j) tohto zákona [v súlade s čl. 9 ods. 1 písm. a), resp. písm. i) rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV]. V tomto ohľade Najvyšší súd uvádza, že v prípade, že sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, mal byť v osvedčení v časti i) 1. označený druhý podbod „Nie, dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.“ a súčasne označený niektorý prípad z podbodu 3 s bližším špecifikovaním procesnej situácie a štvrtý podbod (okrem prípadu uvedeného v podbode 3.1a) s uvedením informácie o tom, ako bola splnená príslušná podmienka.

Treba zdôrazniť, že otázku účasti odsúdenej na konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, z pohľadu, či postačuje účasť na konaní pred prvostupňovým súdom, je potrebné posudzovať v zásade materiálne a v tomto konkrétnom prípade z pohľadu údajov uvádzaných v osvedčení v časti i) nepostačovala osobná prítomnosť odsúdenej na konaní pred prvostupňovým súdom (Krajský súd v Innsbrucku), pretože až v odvolacom konaní (Vrchný krajský súd v Innsbrucku) došlo fakticky k uloženiu trestu odňatia slobody vo forme nepodmienečného trestu, keď odvolací súd na základe odvolania prokurátora zrušil formu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého prvostupňovým súdom. Odsúdená pritom opakovane uvádza, že odvolacieho konania v štáte pôvodu pred Vrchným krajským súdom v Innsbrucku sa nielen nezúčastnila, ale o tomto nemala ani žiadnu vedomosť a ani sa nevyjadrovala k odvolaniu prokurátora (s poukazom na jej znalosť nemeckého jazyka) s tým, že muselo ísť o vyjadrenie ustanoveného obhajcu. Najvyšší súd tento jej argument vyhodnotil za relevantný s poukazom na obsah daného vyjadrenia uvedeného v rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Innsbrucku (strany 11 a 12), ktoré je právneho charakteru a je dôvodné sa domnievať, že malo ísť skutočne o vyjadrenie obhajcu vykonaného v zastúpení odsúdenej.

Najvyšší súd viedli tieto skutočnosti k zisteniu, že vydané osvedčenie je neúplné a na tomto základe bol justičný orgán štátu pôvodu požiadaný o stanovisko a zaslanie dodatočných informácií vrátane opravy, resp. doplnenia osvedčenia v určenej lehote, k čomu zo strany justičného orgánu štátu pôvodu nedošlo, keďže síce zaslal svoje stanovisko, ale osvedčenie nebolo riadne doplnené (justičný orgán štátu pôvodu v zásade zotrval na tom, že postačovala účasť odsúdenej v konaní pred prvostupňovým súdom), čo vzhľadom na vyššie uvedené argumenty zakladalo dôvod na odmietnutie uznania a výkonu daného cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z., nie však podľa § 16 ods. 1 písm. j) tohto zákona ako to navrhovala odsúdená v odvolaní, keďže predmetné osvedčenie obsahovalo v časti i) údaj, že odsúdená sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia (z dodatočných informácií zaslaných justičným orgánom štátu pôvodu nebolo možné posúdiť splnenie podmienok tohto dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia, pričom ďalšie predĺžovanie konania by bolo neúčelným vzhľadom na spôsob rozhodnutia Najvyššieho súdu SR).

Najvyšší súd k tomu uvádza, že justičný štát pôvodu je povinný venovať náležitú pozornosť skutočnostiam uvádzaným v osvedčení, a to osobitne časti i), ktorá obsahuje údaje o účasti a vedomosti odsúdenej osoby o konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, pričom práve táto časť bola zmenená a novým spôsobom podrobne upravená rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVVV z 26. februára 2009 s poukazom na právo obvinenej osoby byť prítomná v konaní ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie ustanovené v čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku odsúdenej ohľadom premlčania výkonu rozhodnutia s poukazom na skutočnosť, že vydanie vnútroštátneho príkazu na zatknutie a jeho následné predĺžovania boli iba formálnymi úkonmi, ktorými justičné orgány len simulovali reálny postup, tak odvolací súd ju vyhodnotil za nedôvodnú. Z dodatočných informácií zaslaných Spolkovým ministerstvom spravodlivosti Rakúskej republiky z 28. februára 2025 a 15. decembra 2025 vyplýva, že príkaz na zadržanie odsúdenej a jeho opakované predĺžovanie bolo vykonané Krajským súdom v Innsbrucku a ide o charakter úkonu vydania príkazu na zadržanie odsúdenej osoby na účel jej dodania do výkonu trestu odňatia slobody, a teda ide o opatrenie súdu smerujúce k výkonu trestu odňatia slobody, ktorého vydaním sa prerušuje

premlčanie výkonu trestu s následkom plynutia novej premlčacej doby [táto je päťročná vzhľadom na uložený trest odňatia slobody s poukazom na § 90 ods. 1 písm. d), ods. 4 písm. a), ods. 5 Trestného zákona Slovenskej republiky]. Samotná skutočnosť, že odsúdená bola štátnou občianskou iného štátu, kde mala aj bývať, nerobí tieto úkony formálnymi či simulovanými, keďže súd v štáte pôvodu týmito úkonmi chcel dosiahnuť, aby odsúdená osoba bola zadržaná za účelom výkonu uloženého trestu odňatia slobody a v tomto smere nie je určujúce, kde sa fakticky odsúdená osoba zdržiava. To, či mal byť vydaný európsky zatýkací rozkaz na odsúdenú osobu, nie je v tomto ohľade určujúce a nie je ani v pôsobnosti vykonávajúceho justičného orgánu posudzovať vecnú správnosť postupu justičných orgánov štátu pôvodu, keď navyše nemá k tomu k dispozícii ani príslušný spisový materiál. Pokiaľ odsúdená poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 10. mája 2022, sp. zn. IV. ÚS 106/2022 (Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR č. 20/2022), tak z jeho právnej vety vyplýva, že práve príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody je opatrením súdu, ktoré vyvoláva prerušenie premlčania a plynutie novej premlčacej doby.

Obdobne bola za nedôvodnú vyhodnotená odvolacia námietka odsúdenej týkajúca sa zmeny jej osobných pomerov, resp. namietania značného časového odstupu od právoplatnosti daného cudzieho rozhodnutia, a to s poukazom na nostrifikačný charakter uznávacieho konania, ktorého podstata spočíva v preverení toho, či sú splnené podmienky pre uznanie a výkon právoplatného cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, keď o odmietnutí uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia je možné rozhodnúť iba z dôvodov uvedených v zákone.

Na základe uvedeného odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a sám rozhodol rozsudkom tak, že predmetné cudzie rozhodnutie odmietol uznať a vykonať na území Slovenskej republiky, pretože vydané osvedčenie je neúplné a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.